

Polet

Leto VIII. — Stev. 9.

V Ljubljani, dne 28. februarja 1952.

IZDAJA
FIZIKULTURNA
ZVEZA
SLOVENIJE

Dogodki
prihodnjega tedna
Prvenstvo FLRJ
v nogometu

FIZIKULTURNI TEDNIK

Državno prvenstvo ali okostenela šablona?

Pretekli teden je bil v Beogradu plenum FUSAJ (Futbalski savez Jugoslavije), na katerem je bilo med ostalimi tudi razpravljano in sklepno o bodoči obliki in ureditvi zveznih ligaških tekmovanj v nogometu. Našim bralcem in sploh ljubiteljem nogometa je prav gotovo že znano, da je bila druga zvezna nogometna liga ukinjena in da šteje prva zvezna liga samo 12 članov. Seveda je to povzročilo precej razočaranje in žalosti, pa tudi nejevolje in tihe jeze ljubiteljem slovenskega nogometa, vendar o tem danes ne bi razpravljali. Namen imam osvetliti nekaj povsem drugega.

Ligaški sistem tekmovanja v nogometu je danes ustaljena oblika državnega prvenstva, s katerim dobimo po toliko in toliko tekmah prvaka države za vsako sezono. Sistem državnih prvenstev v obliki ligaških tekmovanj se ni udomačil samo v nogometu, ampak tudi v nekaterih drugih športnih panogah, predvsem v odbojki in košarki, pa tudi v atletiki, plavanju, rokoborbi, boksu itd. — predvsem takrat, kadar gre za nastope ekip ali vrst, kajti prvenstva posameznikov (v atletiki, plavanju itd.) se razvijajo kot eno ali dvodnevni mitingi, seveda z značajem državnega prvenstva. Nimam namena zanikati prednosti ligaškega sistema tekmovanja, ki ima — poleg že ugotovljenih negativnih posledic (draga potovanja, trganje posameznikov iz produkcije itd.) — prav gotovo tudi svoje dobre strani. Zdi se mi pa potrebno ugotoviti nekaj, kar pri dosedanjih ligaških tekmovanjih, zlasti pa še v sedanji prvi zvezni nogometni ligi, vsaj po mojem občutku, precej šepa.

Kakor je vsem znano, zastopajo v letošnji prvi zvezni nogometni ligi Srbijo 4, Hrvaško 4, Vojvodino 1, Bosno 1 in Makedonijo 2 nogometna kluba. Iz tega je torej razvidno, da zvezna liga nima v svojih vrstah niti zastopnika Črne gore, niti Slovenije. To dejstvo se mi zdi in z juridične in tehnično-strokovne in s športno-političnega stališča največja »Ahilova peta« ligo. Po mojem prepričanju imenujem lahko to ali ono športno prireditve samo takrat »državno prvenstvo«, kadar imajo vsi posamezniki, ali pa društva in republike, popolnoma enakopravno udeležbo na tem ali onem državnem prvenstvu. Vsaka druga struktura udeležbe — pa najdruška struktura udeležbe, o kateri si bo to nogometna liga, o kateri je konkretno govora ali pa druga ligaška tekmovanja, ki so imela podobno strukturo udeležencev — je v bistvu paradoksalna. Morda mi bo ta ali oni zagovornik sedanje strukture zvezne nogometne lige oporekal, češ tudi v drugih panogah (atletiki, smučanju, plavanju itd.) imamo državna prvenstva, na katerih pogrešamo udeležbo republik s slabšo kvaliteto te ali one športne panoge (na primer Makedonija, Črna gora itd.). Drži, da bomo pri nas težko našli državno prvenstvo, pa najsi bo to v tej ali oni športni panogi, kjer bomo imeli zastopane prav vse republike. Toda principi- elna razlika je v tem, ali dovolimo vsem republikam enakopravno udeležbo z sistemom tekmovanja, ali pa jim sistem tekmovanja z udeležbo onemogoča (oz. vsaj praktično zelo otežkoča). Dosedanja praksa nam namreč kaže, da se mnoge republike ne udeležijo državnih prvenstev iz lastnih nagibov, ker nimajo kvalitativnega športnega nivoja in se jim zaradi tega zdi škoda večjih denarnih stroškov (potnine, itd.), ki ne bi bili v skladu z doseženimi uspehi na državnem prvenstvu. V tem je torej bistvena razlika. Mislim, da na primer smučarju iz Makedonije ali Črne gore ne bo nihče branil udeležbe na državnem prvenstvu — nasprotno, še vesel ga bomo, če bo prišel in startal z ostalimi tekmovalci. Če pa noče priti iz kakršnih koli razlogov, je to povsem njegova stvar in leži krivda zaradi neudeležbe na njem samem, ne pa na sistemu in organizaciji tekmovanja.

Kakor že rečeno, so danes v zvezni ligi zastopane štiri republike ter Vojvodina. Vzemimo za primer, da iz tega ali onega vzroka iz tekmovanja izpadejo predstavniki Bosne (edem) in Makedonija (dva). Potem kakšen bi imeli v ligi ali quazi »državnem prvenstvu« samo predstavnike Hrvaške in Srbije. Ali bi bilo tudi to državno prvenstvo? Pa če gremo v še hujši ekstrem in se recimo v ligo plasira samo 12 beograjskih klubov: ali bo tudi to prvenstvo FLRJ? (Zanimiva tema za naše juriste in fizikulture voditelje!) Če smo dosledni, bi po sedanji praksi in logiki, s katero so zagovorniki nogometne lige utemeljevali svoje predloge, moralo tudi teh 12 nogometnih klubov predstavljati »državno prvenstvo v nogometu«? Na raznih plenimih in skupščinah se veliko govori o enakopravnem razvoju športa v vseh republikah. Zdi se mi pa, da so te besede v ostrem nasprotju z dejalnimi, zlasti ob novem ligaškem sistemu v nogometu.

Ne vem sicer točno, s kakšnimi argumenti so zagovorniki sedanjega sistema zvezne nogometne lige utemeljili to tekmovanje — mislim pa, da so se opirali predvsem na kvaliteto, češ da mora biti zvezna nogometna liga kvalitativna Mnenja sem, da bi se tudi v teh »argumentih« našla marsikakšna »luknja«, kajti vemo, da i predstavnika Črne gore i Slovenije (Budućnost in Odred) po svoji kvaliteti ne zaostajata tako močno za slabšimi klubi sedanjih prve lige, da bi bil ta razlog lahko odločilen (čeprav je v kontradikciji s pojmom in nalogami državnega prvenstva) pri sprejemanju sedanjega ligaškega sistema. Mislim, da je razlika v kvaliteti v drugih panogah (atletika, smučanje, plavanje itd.) med posameznimi republikami še mnogo večja, kakor pa v konkretnem navedenem primeru pri nogometu, pa se kljub temu ostalim republikam s slabšo kvaliteto ne brani udeležba na državnih prvenstvih. (Če pa se jim, je seveda prav tako zgrešeno, kakor pri nogometu). Razen tega je treba upoštevati, da je kvaliteta v sedanjih klubih prve zvezne lige posledica nepravilnega dela in poslovanja v naših organizacijah (t. i. profesionalizem) in je ta kvaliteta torej umetno vzgojena. Zato je vprašanje, kakšno kvaliteto bi leti klubi dosegli ob drugačnih, manj ugodnih materialnih pogojih.

V pismu CK KPJ »O stanju in nalozah v fizikulturi« je bilo tudi mnogo govora o profesionalizmu. Popolnoma se strinjam s piscem, ki je nedavno zapisal v »Slov. poročevalcu«, da je treba pobijati profesionalizem pri glavi, ne pa pri repu. Kljub temu pa se mi zdi, da je plenum sprejel sklep, da bodo lahko igralci zvezne lige še vedno prejeli razne bonitete, dočim je vsem ostalim to prepovedano. Kakšne posledice pa bo imel ta odlok? Nič drugega, kakor to, da bo nastala še večja diferenciacija glede kvalitete med »zgornjo hišo« ali »izvoljenci« in »spodnjo hišo« ali »rajo«. To praktično pomeni, da bo imel malokateri klub »iz province« možnost plasmaja v zvezno ligo, če se bo strogo držal sklepov in navodil plenuma FUSAJ. Po mojem občutku so tudi »vrat« v zvezno ligo precej na ozko odprta, kakor da bi se hotel sedanjim udeležencem lige na vsak način zagotoviti obstoj v »zgornjem domu« (ki je zvezan z bonitetami). Ali ne bi mogli teh vrat nekoliko na širše odpreti in bi vsako leto lahko izpadli zadnji trije ali štiri ligeši? Zakaj se bati dotoka svežih sil iz množice klubov po republikah?

Ne vem sicer, če so vse navedene stvari popolnoma točne, tako je pač moje osebno mnenje in mislim, da precej drži. Morda ima kdo drugačno mnenje, pa naj se oglasi in pove, kako in kaj misli o teh stvareh. Mnogi so se v pogovorih, ko smo razpravljali o teh problemih, z menoj strinjali, toda ko sem jim dejal, kaj kaj napišejo, so prezirljivo zamahali z roko, češ »saj ni ma smisla, tako je urejeno in določeno, je škoda časa in izgubljeni besede, ko je vse znan«. Priznam, da je na žalost pri nas v mnogih primerih res tako — vsaj v fizikulturi in si ne domišljam, da bodo te vrstice kaj dosti izpremenile na obstoječih razmerah. Toda, čeprav je dostikrat takšno ali podobno pisanje »glas vpjočega v puščavi«, se mi vendar zdi, da bi bilo nepravilno, če bi takšno naziranje prevladalo in omrtvilo vsako zdravo kritiko, pisanje, diskusijo in razpravljanje o raznih perečih problemih. Ne mislim pri tem konkretno na opisani primer nogometne lige, temveč na splošno — principielno. Mislim, da se nam je ob tem problemu ponovno pokazalo načelno vprašanje, da bo treba v vrstah naših fizikulturnih organizacij bolj in bolj razvijati zdrava demokratična načela, vedno bolj prisluškovati glasovom terena in sploh od spodaj ter čim manj administrativno dirigirati izza zelenih nizov od vrhov, pa najsi bo to od zveznih organov do republiških, ali pa od republiških navzdol. Istočasno pa bodo morale vse naše organizacije, predvsem republiške zveze in njih funkcionarji, svoja stališča mnogo odločneje kakor doslej, zagovarjati in dosledno njih upoštevanje, kajti sicer bomo res lahko začeli govoriti, da je vsako pisanje v časopisih o raznih podobnih problemih samo »donkihotovska borba z mlino na veter«.

Igor Prešern

Nov švicarski plavalni rekord

V Bernu je Geriče dosegel nov švicarski plavalni rekord 1:09.8 na 100 m hrbtno in tako izboljšal svoj prejšnji rekord za 1.6 sekunde.

V Anversu je ženska namiznoteniška reprezentanca Francije premagala Belgijo 3:2.

V Londonu se je večera ponovna tekma za angleški nogometni pokal med Chelseajem in Leeds Ud. zopet končala neodločeno 1:1 tudi po podaljškju. Trešjo tekmo bosta igrala v Birminghamu na igrišču Aston Ville.

V preostalih tekmah za nogometno prvenstvo Francije je Bordeaux predvčerajšnjim premagal Racinga 3:0, večera pa sta Marseille in Le Havre igrala 0:0.

Planinc je pripravil streljcem »trd oreh« Rešite to snajpersko nalogo!

Sovražno topništvo skoraj popolnoma onemogoča našo pehotno enoto, katere borbeni položaji so na velikih, tu in tu močvirnatih ravnini. Granate padajo tudi ponoči in točno zadevajo. Izgube so zelo velike.

Komandir si beli glavo, toda zadovoljive rešitve ne najde. Sovražnik je vkopan dobrih 1000 metrov pred njim v provizoričnih rojih. Dnevna straža pa je po naključju odkrila v daljnogledom sovražnega topniškega opazovalca, ko je nameršal škarjasti daljnogled, kmalu potem pa so že padale granate. Ker komandir ni imel v svoji enoti snajperjev, s puškomitraljezom pa bi sovražnega opazovalca samo začasno prepodil, je obvestil nadrejeni štab o položaju svoje enote ter prosil, da se njegovi enoti dodeli snajperski par. Sovražnega opazovalca ni hotel samo prepoditi, ampak ga tudi uničiti. Artilerija mu pri tem ni mogla pomagati.

Naslednjo noč sta namesto odgovora prišla dva snajperja — »snajperski para« ter se javila komandirju.

»Ali sta sigurna, da bosta opazovalca od tod s prvim strelom zadela? Če ga s prvim ne zadeneta, se bo umaknil in bo še bolj pazil.«

»Tovariš komandir, 1000 metrov je zelo daleč, celo za mirujoči cilj je predalec, a kaj šele za pol sovražnikove glave. Zadevo bo treba izpeljati drugače in to tako, da bo uspeh zagotovljen.«

Kako je ta snajperski par rešil svojo nalogo?

Najboljša rešitev bo nagrejena s 300 naboji Mauser, druga najboljša s 200 in tretja s 100 naboji.

Rešitev naj vsebuje vse priprave snajperskega para in izvršitev naloge brez lastnih žrtv.

Rešitve pošljite na naslov: Strelska zveza Slovenije, Ljubljana, Tavčarjeva 2, s točnim naslovom pošiljatelja. Zadnje rešitve sprejemamo 15. marca t. l. Tri najboljše rešitve bo izbrala za določena komisija, streljivo pa bo izročeno tisti strelski družini, katere član je nagradenec. Sprejemamo tudi kolektivne rešitve. Rešitve bomo objavili v »Poletu«.

Nova nada Francozov v hrbtnem crawlu

Francozi so med svojimi plavalci odkrili nov izreden talent v hrbtnem crawlu. Izredno nadarjenemu plavalcu je ime Maurice Violas. Star je šele 17 let, visok je 182 cm in je nedavno plaval progno 100 m hrbtno v času 1:10.8. Tri tedne zatem je Violas izboljšal svoj rekord na 1:10.3. Ko so fanta izmerili, se je pokazalo, da je v teh treh tednih zrasel še za 1 cm. Strokovnjaki so baje že izračunali, da bo Violas v Helsinkih lahko ogrozil vse rekorde v hrbtnem crawlu, če bo rasel in napredoval v taknem tempu.

Jacqueline du Bief je vsestrana športnica

Obdarjena francoska drsalica Jacqueline du Bief, svečna druga v senci svoje uspešne tekmovalk Jeanette Altweggove, ni samo odlična drsalica, ampak tudi izvrstna plavalica, zelo rada pa poteli tudi kolesari in hodi v hribe. S tem si v poletnih mesecih obdriže telo v formi — prožno in čvrsto.

Jacqueline so ponujali velike vsote, če bi prestopila med profesionalce. Organizator neke ameriške drsalne revije ji je celo ponujal 1 milijon frankov mesečno in to za dobo dveh let, če pride v njegovo revijo. Jacqueline je vse ponudbe odločno odbila. Njena želja je, da bi slednjil premagala svojo večno rivalinjo Altweggovo, ki se ji je doslej vselej »svedela« na prvo mesto. Sedaj se ji je ta želja menda za vselej izjalovila, kajti baje namerava Altweggova med profesionalce. Du Biefova je še zelo mlada, ima komaj 21 let, visoka je 150 cm in tehta 55 kg. Njena trenerka gospa Vaudreane pravi, da bo Jacqueline med ženskami to, kar je Button med moškimi.

Težak poraz van Vlieta in Hörmanna

Nemško-nizozemski kolesarski par L. Hörmann-Arie van Vliet je preteklo nedeljo v Antverpnu na šestdnevni kolesarski dirkah zasedel komaj 11. mesto. Zmagal je avstralski par Strom-Almoud.

Cararra-Lapebie zmagala v Dortmundu

Te dni je bilo v Dortmundu šestdnevno kolesarsko tekmovanje. Pred 95.000 gledalci sta zmagala Francoza Cararra-Lapebie prid italijanskim parom Rigioni-Terruzzi.

Svečan zaključek olimpiade v Oslu

VI. zimske olimpijske igre so zaključene. Olimpijske zastave so bile v ponedeljek zvečer snete z drogov in v mrzli nordijski noči je ugasil olimpijski plamen, ki bo ponovno zagorel v Helsinkih sredi poletja.

Uradna slovesnost zaključka olimpiade se je pričela s popoldanskim sprejemom v mestni hiši. Zepan Osla Brinjaluf Bull je predal olimpijsko zastavo predsedniku mednarodnega olimpijskega odbora Sigfridu Edströmu, ki jo je prevzel le začasno, ker bo ostala v Oslu do leta 1956, ko bo poslana na VII. zimske olimpijske igre v Cortino d'Ampezzo. Po uradni ceremoniji je župan Osla izjavil, da je zimska olimpiada dosegla resničen uspeh v vsakem oziru in preselja upanje tudi kar zadeva finančno stran prireditve. Mestni občini je namreč uspelo v glavnem kriti vse stroške.

Švedska obdržala naslov evropskega prvaka v hokeju

V ponedeljek so bile odigrane zadnje tri hokejske tekme na letošnji zimski olimpiadi. Najprej je Poljska premagala Norveško, nato pa je sledila odločilna tekma med Češkoslovaško in Švedsko, ki naj bi prinesla enemu izmed obeh tekmecev z enakim številom točk tretje mesto in z njim bronasto kolajno v hokejskih tekmah na olimpiadi ter obenem evropsko prvenstvo. Čeprav je Češkoslovaška vodila že 3:0, so vendarle Švedci z odlično igro v zadnji tretjini dosegli zmago in s tem se v lestvici uvrstili pred Češkoslovaško, čeprav ima le-ta boljše razliko v golih. Konč-

Dva prizora iz Slovenske Primorske. Zgoraj peljejo vasčani prve ponesrečence do najbližjega kraja, kjer bodo dobili zdravniško pomoč, spodaj pa vidimo, da je sneg zastul poslopja do drugega nadstropja (okna prvega nadstropja so skrita po snegu)

Lukanc Slavko in Žirgelin Rudi sta navdušena nad »Pohorsko kombinacijo«

K izredno uspešnim prireditvam, ki jih je preteklo soboto in nedeljo na Pohorju organiziral SK Brank in na katerih so poleg novitete »Pohorske kombinacije«, kjer je proga kombinacija slaloma, skokov in veselaoloma, preizkusili tudi nov način izvedbe slaloma (dve paralelni progi — na katerih startajo tekmovalci v dveh skupinah istočasno) je naš poročevalce prošil prominentne tekmovalce za njihovo mnenje.

Zmagovalec slaloma, znani državni reprezentant Slavko Lukanc je izjavil, da mu je način tekmovanja zelo ugajal. Proga sta bili takšni, kot si jih tekmovalci želijo — težki, a lepi. K »Pohorski kombinaciji« pa je dejal: »To je visokovzgojna proga, ki jo že dolgo potrebujemo, da bi lažje usposobili dobre alpske vozače. Tu je treba popolne tehnike in odlične kondicije — in na takšni progi bomo oboje najlažje pridobili.«

Najstarejši udeleženec slaloma — 42-letni bivši reprezentant v smučanju in atletiki Rudi Žirgelin, ki je na Pohorje pripeljal močno ekipo Zagrebčanov, pa je navdušen vzklikal: »Varnredno — čestita mprideleživčaima i do vidjenja na godinu!«

Glavni organizator in inčiator tekmovanja — olimpijski trener Franci Cop pa je izjavil: »Največje zadoščenje mi je, da so bili tekmovalci zadovoljni. To je jamstvo, da naše delo ni bilo zastojno in da se bo »Pohorska kombinacija« uveljavila. Tudi novi način izvedbe slaloma je bil dober izpit za naše funkcionarje, ki so s tem pokazali svojo zrelost za največje prireditve.«

no je Kanada v doka j slabsi igri, kakor z ostalimi nasprotniki, dosegla neodločen rezultat z ZDA, kar pa ji seveda ni moglo vzeti naslova olimpijskega zmagovalca in svetovnega prvaka v hokeju na ledu. Rezultati tekem so bili:

Poljska	Norveška	4:3 (1:2, 1:1, 2:0)
Kanada	ZDA	3:3 (2:0, 1:1, 0:1)
Švedska	CSR	3:3 (0:2, 1:1, 4:0)

Končna lestvica hokejskega turnirja na letošnji olimpiadi je naslednja:

Kanada	8	7	1	0	71:44	15
ZDA	8	6	1	1	43:21	13
Švedska	8	6	2	4	48:19	12
CSR	8	6	2	4	47:12	12
Svica	8	4	0	4	40:48	8
Poljska	8	2	1	5	21:56	5
Finska	8	2	0	6	21:60	4
Nemčija	8	1	1	6	21:53	3
Norveška	8	0	0	8	15:16	0

Ponovljena tekma med Švedsko in CSR je v lestvici upoštevana le pri določitvi vrstnega reda obeh držav.

Nasi skakalci gredo na Korosko

V petek ali soboto odpotujejo na Korosko v St. Janz in Celovec naši najboljši skakalci, razen Polde in Klančnika, ki bosta po vsej verjetnosti nastopila na nekakšni repriži zimskih olimpijskih iger v Kongsbergu na Švedskem. Na pot bodo odšli: Zidar Jože, Mežik Jauko, Gorisek Janez, Langus Jože, Avsenek Slavko, Iz Semmeringa pa se tem skakalcem pridruži še Zalokar Zoran in Rogelj Bine. Tekmovalce spremljata mednarodni sodnik Predalci Stane in športni novinar Lipar Marjan.

TELOVALJCI SO POMAGALI PRI KRMLJENJU DIVJADI

Smučarska sekcija telovadnega društva St. Peter na Krasju je ob zadnjih velikih snežnih zametih organizirala 26-člansko ekipo, ki je nesta krmo v gozdovih. Na svojih hrbtih so smučarji prenesli sestradano divljacino, predvsem srne, jelenke in kosute. Ob tej priložnosti so našli olimpijska in evropska prvaka v drsanju parov, Rio in Paula Falka, kajti po vseh izoemskih časopisih je blagajna zveze že izpraznjena.

V Oberstorfu gre skoraj vsa olimpijska elita

Na mednarodni teden smuških poletov, ki bo v Oberstorfu od 28. februarja do 3. marca, so poslale mnoge države močna zastopstva svojih tekmovalcev. Norveška je poslala Simona Slättvikja, ki je osvojil v Oslu zlato medaljo v nordijski kombinaciji. Razen tega gredo v Oberstorf še Hans Björnstad, Halvor Naes in Svete Slättik (vsi Norveška) ter Antti Hyvärinen (Finska). Šved Dan Netzell se ne bo udeležil tekem v Oberstorfu, ker si je na treningu v Holmenkollenu poškodoval ramenski sklep in se bo moral podviti Avstriji.

Tudi Avstrijci in Američani v Oberstorfu

Avstrijci in ZDA sta že določili svoji ekipi za Oberstorf. Avstrijo bodo zastopali Walter in Erwin Steneggger, Franz Mair in Rudi Dietrich. ZEDA pa Art Devlin, Willis Olson, Ralph Blotia in Wilbert Rasmussen.

Finzgar Rudi odpotoval v Oberstorf

V torek, 26. t. m. je odpotoval na teden smuških poletov v Oberstorfu naš znan skakalec Rudi Finzgar, ki se bo udeležil tekem na velikih skakalcih. S Finzgarjem je odpotoval tudi inž. Stanek Bloudek.

Samo Ria in Paul Falk v Parizu

Na svetovnem drsalnem prvenstvu, ki bo od 29. februarja do 2. marca v Parizu, bo nemška drsalna zveza poslala samo olimpijska in evropska prvaka v drsanju parov, Rio in Paula Falka, kajti po vseh izoemskih časopisih je blagajna zveze že izpraznjena.

Še 5 lepih daril-skupaj 25 nagrad

Za naše nagradno tekmovanje, ki je med športniki in čitatelji našega lista vzbudilo veliko zanimanje, nam je uspelo dobiti še pet lepih nagrad in sicer 1 par gozjaric, 1,50 m blaga za otroški plašč, eno trenerko, par kompletnih smuč in 5 lepsovlnih knjig. Ker se je s temi lepimi nagradami močno povisala vrednost daril našega nagradnega tekmovanja, bomo podaljšali tekmovanje še za 1 teden, t. j. od osem odrezkov na deset. To pomeni, da bo naše nagradno tekmovanje zaključeno dne 13. marca, ko bomo objavili deseti, t. j. zadnji odrezek.

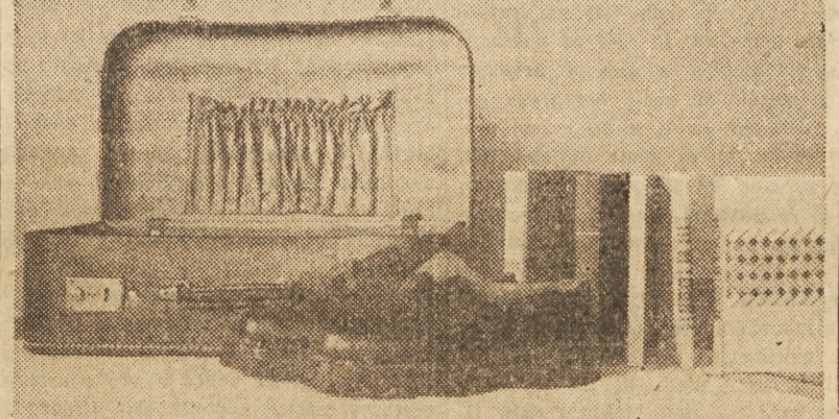
Marsikdo je že večkrat postal pred izlozbo trgovskega podjetja »Slovenijašporta«, kjer imamo razstavljene v dveh izlozbenih oknih naše lepe nagrade ali pa pred izlozbo »Sportne stave«, kjer so tudi na ogled nekatere nagrade. Seveda si vsakdo želi

NAGRADA	KONČNI SEZNAM VSEH 25 NAGRAD	VREDNOST NAGRADE
1. mosko kolo, dar Fizkulturne zveze Slovenije	...	32.000 din
2. 3 m kamgarna, dar trg. podjetja »Tekstil-Obuteva«	...	13.680 «
3. 1 mizica in fotelj, dar podjetja »LES«	...	11.000 «
4. 50 kg sladkorja, dar trgovine z živilmi	...	8.310 «
5. nahrbtnik z ogrodjem, dar podj. »Planicašporta«	...	7.000 «
6. 40 kg sladkorja, dar trg. podjetja »Prehrana«	...	6.200 «
7. 1 par gozjaric, dar podjetja »NA-MA«	...	5.000 «
8. 1,50 m blaga za otroški plašč, dar »Zeleznitarjarj«	...	4.305 «
9. 1 trenerka, dar tovarne »Pletenina«	...	4.212 «
10. 1 par športnih čevljev, dar »Koteksa«	...	4.000 «
11. 1 usnjen kovčeg, dar trg. podjetja »Galanterija«	...	3.860 «
12. 1 par kompletnih smuč, dar trg. podj. »Slovenijašporta«	...	3.616 «
13. 1 prm. drv dar podjetja »Kurivov«	...	2.520 «
14. plezalna vrv, dar »Mestne vrvarne«	...	2.000 «
15. 4 lonci, dar trg. podj. »Zeleznina«	...	1.957 «
16. skrinjica-intarolja, dar »DOMA«	...	1.798 «
17. 5 knjig, dar založbe »Mladinska knjiga«	...	1.210 «
18. servis za vodo, dar »Keramika« v Franciskanski ul.	...	1.039 «
19. 5 knjig, dar »Slov. knjižnega zavoda«	...	1.004 «
20. do 25. celoletna naročnina »Poletaa«	...	2.280 «
Skupna vrednost vseh nagrad		118.349 din

Še eno presenečenje

Kakor že rečeno, dne 13. marca bo objavljen deseti, t. j. zadnji odrezek. Takoj nato nam pošljite v zašljepni kuverti odgovore (odrezke) z natančnim naslovom. Pišite odgovore čitljivo, po možnosti s pisalnim strojem. Dva tedna po izidu zadnjega odrezka bomo zaključili s sprejemanjem odgovorov, nakar bo žreb izbral srečne dobitnike.

seli odšli domov s svojimi nagradami. Če pa boste Vi morda med tistimi, ki jim boginja Fortuna tokrat ne bo posebno naklonjena, Vam zaupamo, da bomo kmalu po zaključku našega prvega nagradnega tekmovanja pripravili novo, podobno tekmovanje, na katerem pa boste imeli — to smo trdno prepričani — več sreče in uspeha. Torej, pozor na naše drugo nagradno tekmovanje, ki ga bomo razpisali kmalu po zaključku tega tekmovanja.

Nekaj lepih nagrad našega tekmovanja, k iso razstavljene v izlozbah trgovine »Slovenijašporta« in »Sportne stave«

Od okrožnih skupščin „Partizana“ bo precej odvisno bodoče delo organizacije

Ustanovni občni zbori društev »Partizana« so domala povsod opravljene. Društva so ponekod z večjim, ponekod s manjšim uspehom položila obratna o dosežanem delu, ugotovila napake in sprejela sklepe o bodočem izboljšanjem dela. V mesecu marcu bodo na vrsti občni zbori okrožij in tem bo treba posvetiti še več pozornosti, tako s strani članstva, kakor s strani krajevnih organov, ker pomenijo pač okrožja najpomembnejše telo v telovadni organizaciji.

Okrožja so bila ustanovljena pred dobrim letom, poprej so namreč vrševali naloge okrajnih odborov. Pri delu slednjih je bila največja pomanjkljivost v tem, da se je delo najboljših ljudi omejevalo le na območja posameznih okrajev in pa v tem, da okrajji, ki niso imeli dobrih delavcev, sploh niso zaživeli, a posamezna društva so tako ostala docela osamljena brez pomoči. Naglo po ustanovitvi okrožnih odborov se je pokazalo, da je bil ukrep pravičen, saj so jeli ti odbori naglo urejati tok delavnosti v društvih. Danes, po preteku enega leta, so zlasti nekatera okrožja že izredno močna in tudi odločni organi v življenju organizacije, kar je edino prav in na mestu, saj se je poleg ostalega organizacija izognila nepotrebnemu in celo škodljivemu birokratskemu centralizmu ter s tem prenesla vodilni in usmerjalni organi na samo področje udeleževanja. Ustanovna skupščina Partizana je sprejela okrožne odbore kot sestavno obliko organizacije za vso državo, hkrati s tem pa so dobila okrožja tudi svoj pravičnik o okrožnih odborih.

Iz gornjega je razvidno, da pomenijo okrožni odbori največje telo v »Partizanu«. Ker pa je pripisoval partizanski organizaciji, glasom zadnjega pisma CK KPJ o izboljšanju temeljne telesne vzgoje največji pomen, je razumljivo, da je treba prav okrožnim občnim zborom posvetiti največjo pozornost in storiti vse ukrepe, da bodo kar bolje uspeli.

DOSEJANJE STROKOVNO DELO JE TREBA RAZŠIRITI

Ne more biti dvoma o dokaj razno, likem telesnovzgojnem udeleževanju mladine v društvih »Partizana«. Saj je zlasti letošnja ugodna zima pokazala, da so društva z vso vnejo priležala smučarska tekmovalca in tudi tečajev. Toda to še ni dovolj. Kakor letos smučanje, tako bo treba spomladi in poleti najti način za nenehno in trajno udeleževanje mladine na planini. Dosej se je v organizaciji že dokaj dobro razvila telovadba na orodju za nižje razrede, tudi v prostih vajah, kjer so društva prednjačila predvsem v kakovostnih akademskih sestavih, je bilo delo več kakor zadovoljivo, prav tako je bilo nekaj storjenega v odbojki, medtem ko so društva skoraj docela opuščala pletanje in atletiko, da ne govorimo o raznih skupnih izletih in podobnem.

Gotovo je razveseljiv napredek v vajah na orodju in v akrobatiki, čeprav nas ta nihi od daleč še ne more zadovoljiti. Zavoljo tega bomo to panogo še in je podpirali v odgovor vsem tistim, ki menijo, da je telovadba na orodju panoga »minulega stoletja«. Dames goje telovadbo na orodju vsi moderni narod in celo Američani krepko ubirajo stopinje za svojimi vzorniki iz starega sveta, medtem ko se na primer Egipčani in Perzijci z vsemi silami trudijo dvigniti telovadbo vsaj na približno zadovoljivo raven. Zavoljo tega bo treba še odstranjevati vzroke, ki zavirajo boljše in hitrejši razvoj telovadbe in se pripravljati o problemu vaditeljev in trenerjev, ki smo jim doslej nudili vse premalo podpore.

Toliko o telovadbi na orodju. Se bolj važno pa je misliti tudi na druge panoge, ki niso vezane na orodje in na dvorano. Ze danes večina društev »Partizana« nima svojih lastnih telovadnic. Ker ni upanja, da jih bodo vsa imela že v bližnji bodočnosti, je nujno treba posredovati tem društvom takšen program, ki ga bodo lahko izvajala leto in dan na planem. Brez dvoma je telovadnica silen čimtelj pri uspešnejšem delu društva, toda tudi brez te je mogoče delo, čeprav se je pri nas nekako zakoreninilo mnenje, da temu ni tako.

znega in tudi okrajne merila, hkrati s tem pa podveži vse korake, da bodo na republiške tečaje poslani zares vredni tečajniki.

Za organizacijo samih tečajev so danes načelno sredstva že zagotovljena. Tako ima zveza v načrtu, poleg tečajev, ki so v koledarju, tudi po en tečaj na vsakem okrožju in sicer v breme proračuna zveze. Tudi vprašanje predavateljev bi lahko rešili. Po glavno težavo predstavlja le iskanje sposobnih kandidatov in tem izločevalni dopuste, ne da bi pri tem prizadeli dobivali »orne pilke« od strani vodstva podjetij ali ustanov, kjer so zaposleni. Nadalje bo treba razpravljati o delovnih mestih raznih dobrih vaditeljev, ker jim služba ne dopušča sodelovanja v organizaciji. O vseh teh vprašanjih bo treba razpravljati na okrožnih občnih zborih in zainteresirati zastopnike množičnih organizacij ter zastopnike oblasti za te očitno važne probleme.

Seveda je poleg navedenega še določa vrsta drugih problemov. Naj navedemo samo potrebo po tesnejšem sodelovanju s sindikati, AFZ, z Zvezo borcev, z Armado in z organizacijo ljudske oblasti, Takšna povezava, za katero mora priti pobuda od naše strani, ni samo v korist organizacije, marveč ima značaj splošnih družbenih koristi in je zavoljo tega nujna. Če bodo okrožni občni zbori vsaj delno rešili zgornja težava nastajanja vprašanja, in če bodo hkrati temeljito pretrpeli priprave za zvezni zlet s prvo nalogo v dobri pripravi okrožnih zletov, potem ni dvoma, da bodo okrožne skupščine mejnik za izboljšanje in razširjenjje dela v organizaciji »Partizana«.

Marjan Jeločnik

V Ljubljani bo letos svetovno prvenstvo v rokometu

V nedeljo, 24. t. m., je bil v Beogradu V. plenum RSJ, na katerem so se obravnavali predvsem problemi rokometne organizacije glede na pismo CK KPJ. Bilo je ugotovljeno, da zlasti v zadnjem času problemu množičnosti ni bilo posvečeno dovolj pozornosti. Zato je bilo sklenjeno, da morajo republiške zveze in posamezni klubji organizirati množična, srednješolska, študentska, industrijska in podobna tekmovalca. Treba se bo tudi čim bolj povežati z organizacijo »Partizana«, ki bo zlasti v manjših krajih in vaseh lahko imela odločilen vpliv za nadaljnjo razširitev rokometu. V tem cilju sta bili ukinjene tudi obe zvezni ligi, ki sta posamezne klube in celo zveze orientirali samo na dvig kvalitete. Bili so celo slučajji, da je klub zvezne lige imel samo 15 do 18 igralcev, prvega moštva, medtem ko mladinski in ženski ekipi ni posvetili nobene pozornosti. Pri tem so imeli ti klubi velike finančne izdatke, ki jim niso bili kos. Vse to je privedlo do nenormalnega stanja pri naših vrhunskih ekipah, ki so v večni borbi za denarna sredstva zanemarile vse ostale probleme.

Novo tekmovalce organizirano po podvezah. Iz prvakov podvez bomo dobili republiške prvake, ki se bodo na finalnem turnirju borili za naslov državnega prvaka. Finale bo letos v dveh skupinah. Na turnirju v Sarajevu se bodo borili za prva štiri mesta prvaki Srbije, Hrvatske in BiH ter zmagovalce srečanja drugoplasiranih ekip Srbije in Hrvatske. V Vinkovcih pa bo istočasno turnir na kateem se bodo za naslednja štiri mesta borili prvaki Slovenije in Makedonije, drugoplasirana ekipa BiH ter premaganec srečanja Srbija II. : Hrvatska II. K taki organizaciji finalnih srečanj moramo pripomniti, da je nepravilno, da se prvakoma Slovenije in Makedonije že vnaprej onemogoči boljši plasma od 5. mesta. Letos je to sicer deloma opravičljivo zavoljo pomanjkanja terminov (svetovno prvenstvo), drugo leto pa bo finale vsake ekipa potreba drugače organizirati. Za ženske ekipe sta predvideni dve prvenstvi — v velikem in malem rokometu. Prvo bo v Zagrebu in sodelujejo prvaki Srbije, Hrvatske, Slovenije in zmagovalce srečanja Makedonija : BiH. Na drugem se bodo srečale ekipe Srbije, Hrvatske, Slovenije in BiH. Taka organizacija tekmovalcev bo nedvomno pripomnila k razširitvi rokometu, kajti novo formirane ekipe bodo vključene v tekmovalca v neposredni bližini, kar ne bo terjalo večjih stroškov. To je nedvom-

no vsilka prednost takega načina tekmovalca. Pri tem pa bo kvaliteta občutno prizadeta in bi gotovo lahko našli nekakšno srednjo pot, ne pa da smo skočili iz ekstrema v ekstrem. Za razvoj rokometu bi bilo gotovo boljše, če bi najboljšie moške in ženske ekipe tekmoval skupaj v dveh ali treh skupinah, kar bi občutno zmanjšalo velike stroške dosežanega enotne zvezne lige, in bi istočasno zagotovilo nadaljnji dvig kvalitete, kar je važno zlasti sedaj, ko se nahajamo pred svetovnim prvenstvom. V Sloveniji bomo imeli po novi organizaciji dve podvezi, v Ljubljani in Mariboru. Prvaka obeh podvez bosta v medsebojnem srečanju določila republiškega prvaka. Ženske ekipe bodo leto tekomale v enotni republiški ligi. Mariborski podvezi bosta priključeni tudi ekipi iz Varaždina in Cavokca ter bo trenutno z ekipami Celja, Branika in Petovlje vključenih v to tekmovalca pet ekip. V ljubljanski podvezi bodo tekmovalce ljubljanske ekipe.

Drugo vprašanje, ki se je obravnavalo na plenumu, je bil nastop naše reprezentance na svetovnem prvenstvu. Sklenjeno je bilo, da se bo prva tekma svetovnega prvenstva Jugoslavija : Saar igrala 4. maja v Ljubljani. To bo za popularnost rokometu v Sloveniji neprecenljive vrednosti, saj bodo gledalci imeli priložnost videti odlično reprezentanco Saara. Naša reprezentanca bo imela skupen trening samo neposredno pred samim tekmovalcem, medtem ko bodo vse ostale priprave potekale po klubih. Zvezni trener tov. Snój je določil 50 igralcev, ki pridejo v poštev za sestavo reprezentance. O pripravah omenjenih igralcev vodi evidenco posebna, za to določena komisija, ter lahko pričakujemo, da bodo naši reprezentanti dobro pripravljene za tekmovalca v okviru svetovnega prvenstva. Čudno se nam zdi, da v tako širok krog kandidatov ni uvrstilen noben igralec iz Slovenije, kljub temu, da so posamezniki dosegli visoko stopnjo kvalitete.

Na plenumu je bila izvršena tudi reorganizacija upravnega odbora, v katerega je bilo kooptiranih več novih članov. V zvezi z reorganizacijo je bila večina nalog prenesena na republiške zveze in bo RSJ bolj ali manj koordinirala delo republiških zvez in reševala nekatera centralna vprašanja (reprezentanca, mednarodna srečanja itd.).

Mitja Vidic

Ali bodo naši plavalci Barbieri, Vilović, Stevanović, Stipetič, Eša Ligorio in plavalci »Mornarja« že trenirajo za olimpiado v formi?

Ko se v vseh drugih državah plavalci že zdavnaj pripravljajo za olimpiado, je pri nas še vedno mrta sezona. Vendar so naši vrhunski plavalci Barbieri, Stevanović in Eša Ligorio konec januarja končno prišli s treningom v Difovem bazenu v Beogradu. Do 18. februarja so trenirali sami, nato pa so dobili v plavalnem bazenu Severa konkurenta. Tamkaj so se pričeli pripravljati za svojo turnejo po Švedski plavalci in waterpolisti splitskega Mornarja. Poleg Barbierija in ostalih sta pričela nato s treningom v bazenu DIF tudi Dane Stevanović in Vilović ter waterpolista Vuksanović in Siljak. Treninge vodi trener Milo Lučić, Eša Ligorio pa trenira Barbieri.

Priprave naših plavalcev za Helsinko pa so zelo slabe. Drugi so trenirali že od poletja in so sedaj pričeli s specialnimi pripravami za olimpiado, naši plavalci pa ni. Naravno je, da bodo tako slabo pripravljene za olimpijske igre v Helsinkih, katere se na-

Eša Ligorio, državna rekorderka v hrbtnem crawlu

merava udeležiti tudi naša plavalna reprezentanca. Blago Barbieri, eden naših najboljših plavalcev prsnega sloga, meni, da so predvidene norme za 50-metrski sladkovodni bazen realne. Pravi, da je sedaj že veliko plavalcev, ki prago 200 m prsno preplavajo v manjših bazenih pod časom 2:40, v 50-metrskem bazenu pa ne dosežejo dobrih časov. Tako je na primer Verdeur mesec dni pred olimpiado leta 1948 dosegel sveteveni rekord s časom 2:30, nato pa je v Londonu zmagal s časom 2:30,3. Brower, ki je plaval 2:28,4, ni v velikem bazenu nikoli dosegel boljšega časa od 2:37,0. Prav tako je bilo v Raskom in Lucienom, ki

sta plavalca v manjših bazenih 2:32,0 in 2:33,0, v velikem bazenu pa nikoli pod 2:40. Zanimivo je tudi, da je zmagovalca na panamskih igrah v 50-metrskem bazenu dosegel samo čas 2:47,0, zmagovalca na japonskem prvenstvu pa čas 2:41,0. Poleg vsega tega pa se moramo ozirati tudi na izredno težke sladkovodne bazene pri nas, kjer sta predlaskim Jany, lani pa Larsson, preplavalja 100 m prosto nad minuto. Zaradi tega Barbieri upa, da bo v sladkovodnem bazenu plaval 200 metrov prsno v času 2:44,0. Na sedanjem treningu v Beogradu je plavalca dvakrat na čas tudi Eša Ligorio. V plavanju na 1000 m hrbtno je dosegla čas 16:38,0, na 400 m hrbtno 6:19,0, na 800 m pa 13:05,0.

Plavalna zveza Jugoslavije je te dni kot rečeno odprla še drugi zimski bazen v Beogradu, kjer trenirajo plavalci in waterpolisti splitskega Mornarja. Tako je tudi bazen Severja oziroma, saj se tukaj pripravljajo za gostovanje po Švedskem Božo Grkinič, Skanata, Trojanović, Pandur in Radonjič. Naši plavalci trenirajo dvakrat na dan po eno ur. Kakor pravi zvezni trener Božo Grkinič, so se priprave pričele prepozno. Meni, da bo slabo vplivalo na rezultate v polni sezoni. Zaradi tega se mu zdi, da je poitek od 22. septembra lani do februarja letos malo predolg. Upa, da bosta Trojanović in Pandur na Švedskem plavalca 200 m prsno pod časom 2:50,0, Skanata pa 100 m hrbtno pod 1:10,0, z ozirom na to, da bodo tekmovalca v 25-metrskem bazenu.

Olimpijske igre so pred nami. Na vidiku so tudi že prva srečanja naših plavalcev. Cez en mesec bodo waterpolisti in plavalci Mornarja odšli na Švedsko, kjer se bodo srečali z različnimi švedskimi plavalci. Prvi rezultati s te turnee nam bodo dali jasno sliko o moči našega plavalnega športa. Božo Grkinič ima prav, ko je izjavil, da so naši plavalci pričeli prepozno s pripravami. Zaradi tega se res bojimo, da naši reprezentanti ne bodo dosegli svoje najboljše forme do olimpijskih iger.

V Kozjem je zmagal na smučarskih tekmah enoroki mladince

Te dni je telovadno društvo »Partizana« iz Kozje priredilo društveni smučarski dan, katerega se je udeležilo nad 30 tekmovalcev. Ker je bilo to prvo tovrstno tekmovalce v Kozjem, je nastalo med občinstvom veliko zanimanje. Ki je spremljalo z zanimanjem in vzpodbujanjem ostre borbe smučarjev. V tekni je med mladimi pionirji zmagal Bračun Dominik, med starejšimi pionirji pa Preškar Jože. Pri mladincih je zmagal Dušič Franc. V skokih je bil najboljši med mladimi pionirji Maček Lojze, med starejšimi pionirji pa si delita prvo mesto Preskar Jože in Sepetar Viktor. Pri mladincih je osvojil prvo mesto Dušič Franc. Zanimivo je, da je najboljšie rezultate v tekni in skokih dosegel enoroki invalid, mladinec Dušič Franc, za katerega je omejen uspeh zaradi navedenega še tem pomembnejši. Vsi tekmovalci so pokazali pravo športno disciplino in se zagrizeno borili za čim boljše mesta. Organizacija je bila odlična, vodil jo je načelnik Klavčnik Miro ob pomoči načelnice Kristine Vahove.

Veleslalom v Poljčanah

V nedeljo je delovno društvo »Partizana« Poljčane priredilo že tretje smučarske tekme. Tokrat so tekmovali v veleslalomu tekmovalci iz Slovenskih Konjic, Makol in Poljčan. Veliko število gledalcev pričra, da je za šport v Poljčanah mnogo zanimanja. Na startu se je zbralo 24 tekmovalcev, članov, mladincev in pionirjev. Med člani je zmagal Konjičan Vencina Bojan pred domačinom Savskim Ivanom. Pri mladincih je prav tako zmagal Konjičan Slatinšek pred Gajserjem iz Makol. Prvi pionir je bil Krdrič iz Poljčan pred Skrbišom. Tekmovalna progja je bila zelo težka in hitra, ker je bila vsa poledehna, dolga je bila 1200 m z višinsko razliko 200 m. Kot dober organizator se je zopet izkazal prof. Marjan Kolarič.

—lc.

V Poljčanah niso klonili pred ovirami

Preteklo nedeljo je imelo TD »Partizana« v Poljčanah svoj občni zbor, na katerega se je društvo dobro pripravilo. V kino dvorani se je zbralo okoli 70 članov in simpatizerjev društva. Občnemu zboru je prisostvoval tudi delegat okrožnega telovadnega odbora tov. Cebular.

Uvodni govor je imel bivši predsednik društva tov. Mesarič Lojze, šolski inspektor OLO Poljčane. Iz poročila, v katerem je orisal delo društva v preteklem letu, je bilo videti, da je društvo začelo načrtno delati šele v drugi polovici leta. Zadaljo si je mnogo težkih nalog, katere pa je vse ugodno rešilo. Ze transport 40 vagonov ugakov na gradilišče novega športnega stadiona ni bila majhna stvar. Toda to še ni bilo vse. Člani društva so morali regulirati tudi potok, ki bi sicer lahko poplavljal bodoče igrišče, posekati so morali precej drevoja in opraviti še nešteto manjših del. Veliko zahvale je društvo dolžno tudi OLO Poljčane, ki je dal za dela na stadionu na razpolago buldožer, ki je v dveh dneh opravil toliko dela, da ga ne bi opravili člani

niti v nekaj mesecih. Tudi največji problem društva — lastna telovadnica — bo kmalu rešen, kajti v kratkem bo društvo dobilo nazaj svojo dvorano, v kateri se nahaja trenutno kino, ki pa se bo preselil v novo kinodvorano. Tako bodo Poljčane spet dobile svoj najvažnejši in nepogrešljivi objekt — lastno telovadnico, ki bo namenjena izključno telovadnemu in športnemu življenju. Največ zaslug za hiter vzpon društva ima tov. Kolarič Marjan, ki je z bogatimi izkušnjami bodril mlade poljčanske fizikulturnike pri delu.

V novi odbor je bil izvoljen za predsednika tov. Kolarič Marjan, za podpredsednika Vučanjk Ivan, za tajnika Mesarič Alojz, za blagajnika Lorenčič, načelnik je Kolar Avgust, načelnica Jurca Danica, gospodar Zaljk Janko, društveni zdravnik pa dr. Dereani.

Poraz nemških rokoborcev v Turčiji

Nemška reprezentanca v rokoborbi, ki je nastopila v Carigradu, je izgubila srečanje proti Turčiji z rezultatom 2:6.

MARGERY MILLER: Joe Louis

Takih besed pa niso slišali ljudje samo v Chicagu. Po vsej deželi so črnci govorili enako, povsod se je govorilo samo o Louisu.

Nekaj redaktor je pisal pozneje o tem, kako je Louis praznoval svojo zmago nad Braddockom. Neki Louisov znanec mu je — pripoveduje urednik — telefoniral, da je Louis odšel po srečanju z veselo družbo črncev. Urednik se je bil brez pomisleka odpravil za njim, misleč, da ga bo našel v veliki in hrupni družbi. Na naslov, ki mu ga je bil znanec povedal po telefonu, je prišel šele popoldne in dolgo je ogledoval hišo, kjer naj bi potekalo Louisovo slavlje. Potem je začel trkati na vrata, toda glej čuda: sam Joe Louis mu je prišel odpirati. Pred njim je stal v stari obleki, na sebi pa je imel privezan bel predpasnik. Presenečenega novinarja je vlnudno pozdravil in ga nagovoril z besedami: »Vdopite, prosim in odložite svoje stvari!« Reporter je res vstopil in kmalu za tem se je že znašel v sprejemni sobi. Vse je bilo v najlepšem redu: praznih steklenic, ki bi pričale o prečuti noči, ni videl nikjer. Joe, ki je medtem opazoval reporterjevo začudenje, se je glasno zasmel: »Sedite vendar!« Novinar je sedel v velik, usnjen naslonjač, Joe pa je prisedel k njemu.

»Slišite glasove, ki prihajajo iz sosednje sobe,« je rekel in se obrnil proti kuhinjskim vratom. »Po! ducata mojih najboljših prijateljev pripravila tamkaj pečeno svinjo. Prepričan sem, da se ne boste dolgočasili z nami. Pridružite se, prosim, naši družbi, veseli vas bomo.«

Reporter mu je zatrjeval, da bo bolj vesel, če se sme z njim samim pogovoriti. Joe je pristal in govorila sta dobre pol ure. Na vsa njegova vprašanja je šampion odgovarjal hitro in preprosto, ko je hotel povedati vse, kar je želel za reportažo, je hotel oditi. »Gotovo še niste kosili?« ga je vprašal Joe. »Ne vem, če vas smem

povabiti h kosilu? Ako ugetnete, boste jedli z menoj. Eden mojih prijateljev je izvrsten kuhar.« Reporter, ki je medtem začutil vonj po pečeni svinji, se je odločil, da bo ostal.

»Ostanite tu, prosim, samo za trenutek,« je rekel Joe. Res ni trajalo dolgo, ko se je vrnil. V rokah je držal namizni prt in lep srebrni pribor. Medtem, ko je svojemu gostu pogrnjal mizo, je rekel: »Marva me je marsikaj naučila. Kaj poročete, sem dobro napravil?« Reporter mu je brez pomisleka zatrjil, da je vse nall rights. Joe je odšel znova. Vrnil se je z okusno pečenko na pladnju, posnemajoč pri tem okretnega in vlnudnega natakarka, Novinar se je zasmel, ko je opazil, da je Joe pripravil kosilo samo za eao osebo. Hotel je Louisa vprašati, zakaj mu pri jedi ne bo delal družbe. Toda Joe ga je z odgovorom prehitel: »Prepričan sem, da nisem ničesar pozabil; če bi vam morda kaj manjkalo, me, prosim, pokličite. Jesti moram s svojimi prijatelji!«

14. JOE IN MAKS STA PRIPRAVLJENA

Joe je razglasil zastopnikom tiska, da bo postal »boksajoči se šampion« in da bo vedno ter na vsakem mestu branil to najvišje priznanje in čast za boksarja. Stiriinajst njegovih predhodnikov, začeti s prvakom Johnom Sullivanom, je stopilo na svoje boksaško pot z enakimi obljubami. Toda Joe Louis je bil — po pravici rečeno — eden redkih, ki so svoje obljube tudi izpolnili. Dva meseca za tem, ko je odvzel Braddocku naslov prvaka sveta, je že podpisal pogodbo za srečanje z Tommyjem Farrom, živlavim in vztrajnim boksarjem iz Walesa.

Tommy je žel občudovanja športnega sveta zaradi tega, ker je Louisu kluboval v vseh petnajstih rundah boksaškega srečanja, prirejenega 30. avgusta 1937 na Yankee Stadionu. Bil je eden tistih, ki jih je Louis premagal »samo po točkah, za slavo takih redkih izbrancev pa so v Ameriki hitro poskrbeli.

V tem srečanju je Farr Louisa pogostoma dosegel s svojim bliskovitim levim jabom, razen tega pa je z

občudovanja vredno vzdržljivostjo prenašal še točo krepkih udarcev. Strokovnjaki »ringas« so domnevali, da Louis v tej borbi ni hotel pokazati vseh svojih moči. Takemu izidu se je še posebej začudil svetovni prvak iz leta 1932 Jack Charkey, saj je dejal: »Ne, to ni ta Louis, ki bi mi bil kmalu odtrgal glavo.« Mickey Walker, nekdanji mojster sveta v srednji kategoriji pa je govoril: »Ni mi ljubo ob misli, da sem se zaradi tega človeka odpovedal vsem svojim večerom...«

Sodba Marcela Thilla, tedaj najboljšega boksarja Francije v srednji kategoriji, je bila izpovedana z dvema besedama: »Gospod Bog!« Komu se je čudil ta znani Francoz — Luisu ali Farru. Precej si homo na jasnem. Ker so zaradi minulega srečanja dvignili ljubitelji tega športa precej prahu, je Joe Louis brez oklevanja odkrito priznal, da je Tommy Farr izvrsten boksar in da se borba ni mogla končati drugače. Odočil se je za kratek počitek. Zapustil je New York in se odpravil na srednji zahod, da bi daleč proč od mestnega hrupa za nekaj tednov pozabil na minule dogodke in na razgibano življenje velemesta, nato pa se z novimi močmi vrnil v ring.

Maks Schmeling se je pripeljal v Ameriko vnovič z namenom, da bi spremljal dvoboju Louis Farr. Po srečanju, ki ga je gledal v družbi svojega managerja Joea Jacobsa, je povedal tudi svojo sodbo: »Zelo zanimiva borba«, v nekaj dneh za tem je Nemeck sklenil s promotorjem Mickom Jacobsonom pogodbo za srečanje z Joe Louisom v junjskem roku. Jakobsova informacijska pisarna pa z napovedovanjem tega dvoboja ni imela preveč dela; zastopniki domačega in tujelega tiska so sami prihiti in pozorno prisluhnili sodbi večakov. Seveda so različna mnenja, ki so jih novinarji pisali v časopise, razgibala močno in zanimivo polemiko. Tisti reporterji, ki so nekoč z vso odločnostjo in zaverovanostjo v Louisa napovedovali njegovo zmago nad Nemcem, so se zdaj izražali vzdržljivo. Nestrpno so pričakovali trenutka, da bi videli oboje nasprotnika v trenjskih taborih. Prepričani so bili, da bi samo potem

mogli napovedovati tudi rezultate izida.

Mnogi športni novinarji tudi sedaj niso izgubili zapanje v Louisa in le redki so bili — med te lahko prištetjemo Richarda Widmerja iz »New York Herald Tribuna« — ki so sprejeli vest o Schmelingovem pristanku na boj s črncom, z radostjo, ki je niso mogli zakriti. Seveda bi bilo smešno trditi, da so se za dvo-boj zanimali samo novinarji, da so samo oni upali na Louisovo zmago ali pa na njegov poraz.

Velike množice ljudstva so opustile misli na bojkotiranje srečanja, saj so zdaj videli v njem samo še športni dogodek. Večina je pričakovala Makssov poraz z veliko nestrpnostjo, nestrpnost pa se je pokazala to pot močnejša kot želja po bojkotiranju.

Louis je imel pred borbo s Schmelingom dve pomembni srečanja in dvakrat je položil svoj naslov na tehnično. Izvalca sta bila Nathan Mann in Harry Thomas. Borba z Mannom je bila končana 23. februarja 1938 v Madison Square Gardenu in ni bila za Joea nič drugega kot prijetna telovadba. Ze v tretji rundi ga je knockoutiral s trdim levim hakom, predtem pa je tezal ta njegov nasprotnik že štirikrat na tleh. To zmago je Louis dosegel z neverjetno lahkostjo in nihče ni mogel razumeti, zakaj je Mann, ki je nedavno predtem premagal Boba Pastorja in skrbnega Arthurja Godoya, tako hitro podlegel.

Joe je bil vesel, da si je pred srečanjem s Schmelingom izbral tako močne tekmece — kakor nalašč za dober trening. Odpeljal se je v Chicago, kjer se je meseca aprila srečal s Harryjem Thomasom. Borba pa ni trajala dolgo. H koncu tretje runde je šlo, ko je Louis dosegel Thomasa z direkto. ta pa je imel seveda za posledico, da se je Harry primajal v svoj kot popolnoma groggy ter sedel na svoje mesto nekaj sekund pred udarcem na gong. Gledalci so bili prepričani, da bo sodnik Miller zaradi tega dejanja Thomasa diskvalificiral. Zgodilo pa se je drugače. Louis je stopil k sodniku in ga poprosil, naj Thomasu dovolj, da bi nadaljeval borbo. Opoznil ga je, da bi Thomas s tem

Nogometaši, pripravimo se!

Cepprav smo glede noga na naših športnih igriščih se sredi zime, nas vsak dan toplejša sonce in daljši dnevi opominjajo, da bo treba prav kmalu na plan; prehod iz pokritih telovadnic na zelene poljane bo združen s tekmovalni.

Pri tem ne škodi, če opozorimo na nekatere občutne napake, ki so prav pred letom ovirale pravi razvoj nogometa pri nas. Zadnje konference naših fizikulturalnih forumov so te napake dobro osvetlile, prav je, da jih grajamo in na vsakem koraku odstranjujemo.

Manj besed bi bilo treba, če bi se vsakdo, ki se čuti poklicanega na nogomet, predstavljal, vodil ali igrali, zavedal, da z vsem, kar storimo, koristimo predvsem naši skupnosti, ne pa posameznikom.

Nogometni klubi in aktivni naj bodo svojim članom vzgojitelji, ne pa preskrbovalci služb, premij in prehrane. Predvsem naj bi skrbeli, da se nogometni šport razvija v korist naš vseh, toda pravilno, brez koncesij in protežiranja nogometnih zvezd, ki v našem skupnem življenju kaj malo ali nič ne pomenijo. So zvezde, ki vise na športnih društvih samo toliko časa, dokler imajo odborniki v društvu možnosti in sredstva za zadovoljevanje njihovih — včasih tudi ne majhnih — želja; ko pa sredstva minejo, izginejo tudi zvezde, ne glede na to, koliko so jim klubi pomagali, ali pa koliko bi oni v znak hvaležnosti lahko storili s svojimi znanjem in korist klubov in njihovih članov. Zato je vsak član ali pa simpatizer kluba dolžan — predno seže v žep — dobro premisliti ali bo s svojimi članski prispevki pomagal vzgojiti predanega, koristnega in hvaležnega člana dotičnega kolektiva, ali pa bo morda redil izkoriščevalca.

Ce govorimo o predanem nogometistu, mislimo pri tem onega, ki se s srcem bori za barve svojega kluba. Vzoren igralec bo prenašal svoje znanje nevisljivo svojim klubskim tovarišem, ne bo pa na svoje znanje nikoli dovolj ponosen. Igralci, nogometni morajo, kot ostali športniki, imeti pred očmi trud, ki ga vlaga za napredok športa naša skupnosti, športni voditelji in pa tovariši na igriščih. Vsak naj se zaveda, da športa ne gojimo zaradi materialnih koristi, temveč zaradi zdravia, telesne kreposti, v borbi za uspehe pa v čast svojega kluba, naroda ali države, končno pa tudi v svoje notranje zadovoljstvo. Vsak nogometni igralec, ki stopi na zeleno poljano z voljo, da bi vadiil v svojem prostem času s tovariši do svoje največje možnosti, bo družvo v veliko korist, mlajšim pa bo vzor za napredok. Športnika s takšnimi lastnostmi v morebitni sili nihče ne bo odganjal, ker pomoč, izkazana mu v sili, ne bo rusila ravnovesja v blaginji kluba, Nogometaši, ki bo vadiil in igral nogomet za procvit svojega društva, v ponos naroda, ne bo izbiran iz zapiskov naše športne zgodovine, ne iz spominov ljubiteljev nogometa tudi tedaj, ko mu ne bo več dano tekati po igriščih za okroglim uspehom. Tak športnik bo našel tudi vnaprej delo. Vključil se bo v društveno življenje, ki kot funkcionar ali svetovalec, saj imamo nešteto primerov v našem nogometu, da je res tako. Vprašajmo se, zakaj se še danes z zadovoljstvom spominjamo tega ali onega nogometaša iz že preživelih časov. Morda zato, ker je prejel plačo ali premije za svoje, včasih tudi povprečno udeleževanje, ali pa zato, ker je bil nesebičen tovariš in se je za svoje barve boril povsod tam, kjer mu je bilo dano in tako kot se vzornemu športniku spodobi?

Kadar bomo našli pot do sem, nas našega znanja ne bo treba biti sram pred nikomer. Vprašanja o kvaliteti našega nogometa bodo odpadla sama po sebi, kajti dosegli bomo mnogo. Nov rod nogometašev bo vzgojen ne v iskanju materialnih koristi, ampak v predanosti nogometnemu športu in zaradi čiljev, ki jih zahteva naša današnja stvarnost. Kvaliteta torej raste iz volje in src športnikov, obenem z popolnoma izgubil vero za dosego naslova prvaka sveta.

Sodnik je uslišal Louisovo prošnjo, čeprav so bile vse besede pravi nesmisel: v peti rundi se je Thomas zaradi levega haka sesul na tla in vsi so vedeli, da je s tem odzvonilo že tretjemu, ki se je postavil po robu novemu prvaku sveta.

Boston Herald je objavil kot uvodnik obširen komentar k srečanju Louis Thomas in med drugim zapisal: »Med nami je mnogo takih, ki imajo vedno večjo število črnih boksarjev za »črno groznjavo beli nadvladali v športu... Toda bodimo si že vendar na jasnem, da tu ne gre za nobeno groznjavo. Nasprotno, vedno večje zanimanje za šport med črnci je uspeh »črnih dobrotnikov«, ki moralno in materialno podpirajo svoje ljudi. Razume se, da se Nemci, posebej pa še njihov »junak« Maks Schmeling zaradi svojih rasnih predsodkov niso strinjali s sodbami bosnonskega »Heralda«, kar pa, razume se, ni bila nobena nesreča.

Pa se vrnimo za trenutek v preteklost. Ko je prispel Maks Schmeling prvokrat v Ameriko, da bi se srečal z Louisom, ni bilo v Rajhu nobenih fanfar, ki bi ga poveljavale in mu pele slavo. Nacistični prvaki so se — odkrito rečeno — naravnost sramovali, da se je Maks »tako spozabila in pristal na srečanje s Crncem. Kmalu pa je bilo vse v redu in prav — po Maksovi zmagi namreč, po zmagi pripadnika »nadrejenega« nemške rase nad crncem. Po vesteh inozemskih športnih novinarjev, ki so Schmelinga spremljali do Nemčije, je Maks postal narodni junak št. 2. Pred seboj je imel samo še Hitlerja.

Nemčija je bila vzhicena: Maksu se je vse klanjalo, vse ga je častilo. Sam Führer ga je osebno povabil na kosilo, ki ga je priredil njemu na čast. Minister propagande Josef Göbbels je ob tej priložnosti s presenetljivo naglico izustil, da je Maks čistokrven arijec, čeprav je Schmeling vedavno pred tem dogodkom izjavil, da se je po žilah njegovih prednikov pretakala mongolska kri. Filme s srečanja Louis Schmeling so prikazovali v nem-

delom in trudom njihovih voditeljev, ne pa iz stremljenja, kje priti do nagrad ali kako podpirati dobičkarje. Vsako trdo delo bo uvidel pristaj podprl, seli v zadovoljstvo, skupnosti v ponos. Ce bomo to dosegli pri naših mladih, potem smo veliko storili.

Sistem tekmovalnja v nogometu gre letos v nove smeri, kar naj nas ne moti. Mi vzporedno s širokovno pripravo našega članstva, predvsem mladine, izkoreninjamo želje po materialnih dobrinah, vcepjamo pa vanje duh pravega amaterstva, kar bo v korist vsem, predvsem pa nogometnemu športu. Športno občinstvo na naših igriščih pa naj se zaveda, da ne poseča tekem zaradi senzacij, ampak da s svojo prisotnostjo daje priznanje za trud, katerega športniki vlagajo v šport, da ga dvignejo na raven dobre kvalitete, na katero bomo vsi ponosni. Tako pripravljeni stopajmo proti novi sezoni, ki je tik pred durmi, Emil Erlich

V Gaberju so odborniki prevzeli funkcije s ponosom in zavestjo odgovornosti

Pred dnevi je polagala uprava TD »Toneta Kosca« iz Celja obračun svojega enoletnega dela. Preko 250 navzočega članstva, zastopnikov množičnih organizacij in JLA so z zanimanjem sledila posameznim poročilom, ki so bila prežeta z bogato vsebino. Omeniti je treba, da deluje društvo v centru celjskega industrijskega naselja, kjer je fizikalno življenje pred letom dni že skoraj povsem zaspalo. Delovnemu odboru pa je uspelo v kratki dobi dvigniti število aktivnega članstva od 34 na 217. Telovadnica in telovadišče sta zaživela in v društvo je zaželelo vedno več delavske mladine, zlasti pa pinoirjev, ki so poprej bili prepuščeni neorganiziranemu fizikalnemu izživljanju po ulicah. Skrbni vadijski kader, ki ga društvo ima še kar dovolj, je z dobrim strokovnim delom vedno tesneje navezavalo članstvo na društvo. Uspeh za tako hiter dvig članstva lahko pripisujemo strokovni usposobljenosti vadijskega kadra, njegovi točnosti pri vadbeneh urah, zlasti pa forsiranju vseh tisti oblik vadbe in sredstev, ki napravljajo vadbeno uro zanimivo in mladini privlačno. Tu moramo predvsem omeniti veliko aktivnost v odbojki, smučanju, raznih elementih predvojske vzgoje in plavanju. Društvo je sodelovalo z ZB, JLA in različni podjetji, kjer je povsod izpopolnilo s telovadnimi točkami programe na raznih proslavah. Rezultati sistematičnega dela v društvu, kjer nedo vadi 8 oddelkov 2-krat tedensko, so se pokazali tudi na različnih tekmovalnih, na katerih je članstvo doseglo lepe uspehe. Kljub poštvalnemu delu odbora pa se je društvo vse leto

Mariborski atleti ne počivajo

AK Zeleničar tudi v zimskem času ne počiva. Uspehe svojega dela je pokazal preteklo nedeljo na mitingu v šolski telovadnici v Zolgerjevi ulici. Startalo je tudi moštvo Kladivarja iz Celja, ki so bili doseženi izvrstni rezultati. Tekmovalje je bilo prirejeno v obliki troboja: skok v višino, tek na 20 m in plezanje po vrvi. Zmagal je odlični Miško Čerpes (Zel.) z 2077 točkami pred Venoharjem (Kladivar) z 1986 in Zupančičem (Kladivar) 1981 točk. Posebno dobički so rezultati v skoku v višino: Čerpes in Urbajs (K) 1,75 m, Zupančič (K) 1,70 m, kar 5 atletov pa je preskočilo 1,85 m. Članice in mladinke so namesto plezanja po vrvi imele medicinsko žogo. Zmagala je državna prvakinja Knezova (K) z 2068 točkami. 2. Zeleničnik (K) 1948, 3. Vojsk (Z) 1868 točk. Knezova je preskočila 125 cm, Zeleničnik in Vojskova pa 130 cm. Pri teku sta Bratuseva (Z) in Knezova dosegli čas 3,2 sek., medicinko pa je vrgla Knezova 10,95 m.

Pri mladinkah je bila najboljša Planinšek (Z) z 1912 točkami, med mladinci pa Petauer (K) z 1724 točkami. V skupnem ocenjevanju po finskih tabelah je zmagal Kladivar z 20.888 točkami, dočim so jih domačini dosegli 19.216. Izven konkurence je dosegel vsestranski Čerpes v skoku ob palici lep uspeh 3,45 m. Celjana Glavač in Venohar pa sta skočila 3,10 m. Glavni organizator mariborske atletike prof. Kabaj je s štibernom atletskih sodnikov prireditev zelo dobro pripravil in dokazal plovde marljivega dela atletskega kluba.

škkih kinematografih z naslovom »Vzoren nacistični triumf in slava zmagala nordijske rase«.

Zadnji predpisani dvoboj pred snidenjem z Louisom je Maks Schmeling imel v Nemčiji. Meseca aprila je v Hamburgu knockoutiral Američana Steva Hamasa, »doduženca ringa«, kot so ga imenovali. Razume se, da je to njegovo dejanje nemški tisk označil kot blesteče zmagovalje. Po dvoboju s Stevom je Schmeling prejel brzojavko tele vsebine: »Zdaj imate pred seboj samo še naslov prvaka sveta. Heil Hitler. Vaš Herman Göring.« Schmeling, navdušen nad pozornostjo, ki so mu jo izkazovali nacistični prvaki, se je zaklel, da mora zmagati tudi v Ameriki — zmagati nad črncem Joe Louisom.

15. NAJVEČJA ZMAGA JOE LOUISA

Revanšno srečanje so v Ameriki pričakovali z največjo nestrpnostjo. Ko pa so ga slednjič le dočakali, se je zčelo, da so prispeli v New York prebivalci z vse zemeljske oble — vsak je hotel videti dvoboj med Nemcem in crncem na Yankee Stadionu, 49. ulica in 8. Avenue sta bili preplavljeni z neučakano množico. Človek, ki je tega večera obšel vse restavracije in kavarne ter prisluhnil še besedam ljudske mravljišča na cestah, res ni slišal drugega kot o boju in samo o boju. Med množico je bilo videti tudi nekdanja mojstra sveta v težki kategoriji, Jamesa Braddocka in Jacka Dempseyja. »Nocoj ga bo Louis porazila, je dejal Braddock, Dempsey pa je končal debato, ki se je bila zavlekla v nedogled, z besedami: »Po mojem mnenju izid srečanja ne more biti drugačen, kot je bil zadnji.«

Manažerji, trenerji, sodniki, novinarji, promotorji in sekundanti, ali bolje rečeno, ves boksarski svet se je zbral, da bi mogel na lastne oči spremljati to odločilno bitko. Ti močje ringa so si utirali pot skozi množico ob kraju pločnika in še spotoma debatirali. Svoje misli in besede so spremljali z živahnimi gestami, pogostoma pa so nazorno prikazovali tudi način boja ali vrsto udarca, o katerem je nanesla beseda.

Slovenski boksarski šport ima vse možnosti velikega razvoja

Slovenski boksarski šport je v preteklem letu beležil nekaj pravih uspehov. Sicer naš boks v državnem merilu ne predstavlja tako močne enote, kakor bi bilo želeli, vendar so danj že vsi pogoji, da z marljivim in sistematičnim urjenjem mladih, nadarjenih in poštvalnih boksarjev dosežemo ono stopnjo ki jo imajo druga društva v bratskih republikah. Spričo deljstva, da je organizirano boksarsko življenje v naši republici še jako mlado, (sicer smo pred vojno imeli nekaj odličnih boksarjev-posameznikov, društvenega življenja ki bi bilo organizirano in ki bi se brigalo za sistematično vzgojo kadrov, pa ni bilo) in da še nima prave tradicije, je seveda vse delo na tem področju jako težavno. Kljub temu pa lahko z najlepšimi upi zremo v prihodnost.

V Ljubljani delujeta dve društvi: doseđanji ekipni prvak Triglav ima zelo dobro organizirano boksarsko šolo, treninge pa vodi naš znanj tekmovalcev Evtstahij Baloh. Z uvajanjem boksarske šole je Triglav naredil veliko uslugo boksarskemu športu. Iz vsakokratnega letnika si pridobiva nove mlade, nadarjene in pogubne tek-

Pod snegom pokopani

Pravilo, da je zima... Pa bo menda res drzno, če tako pravijo, saj se tudi občuti bolj hladno ozračje in snega imamo tudi dovolj. Pa kaj, ko so naši smučarji vse do srede januarja mijo zrlil pod nebo in čakali, čakali... »Kdaj je se bodo odprle zapornice, da pridejo tako težko pričakovane pošiljke »vode v prahu«? Ni ga in ni bilo od nikoder. Manohin pa je napovedal... oblačno, krajevne padavine, sneg v višjih predelih itd. — doma pa so izza okna škiljavili vneti smučarji, da bi se tudi v dolinah pojavili tako vroče zaželeni mrzli sneg. Vožnja je pač draga, žepi so prazni, za kako malico bi se imeli, pa kaj hočeš, je treba za vožnjo tako globoko seči v žep, smučati bi pa vsi tako radi...»

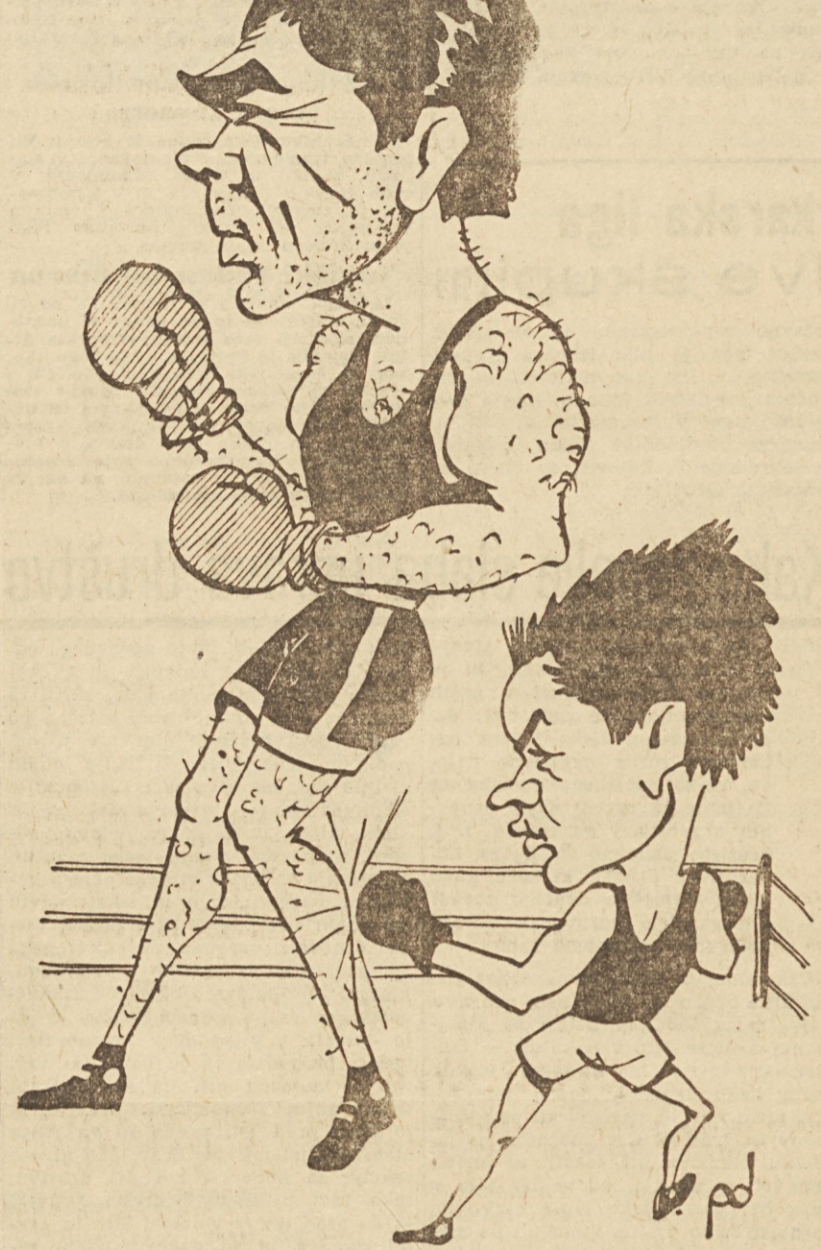
Na nogometnih igriščih pa je bilo še sredi preteklega meseca vse tako živahno. Ob morju v Šibeniku in Kotoru, tamoo dol v Bitolju in Hankovčevu in celo v Trbovljah se je bila ogorčena bitka kandidatov za drugo zvezno ligo. »Umejniški igre z okroglim uspehom se ne oziro za Manohinom, njihov cilj so goli, točke in... druga zvezna liga.« Prvi vzorci snega so se na zemlji, toda v Trbovljah ne odneajo. Vse je bilo belo ono nedeljo na igrišču pod bonisnico, pa bolj in bolj... Pa kaj ti moti, »podzemski krti« so se spoprijeli z ognjevitimi »tribiči« z Jadrana. Ne, mi hocemo naprej — pravzaprav nazaj med »zvezne«, tako pravijo. Brez smuček je šlo kot namazano po beli poljani sredi črnega rečvirja. In še in še se bje boje za vstop v zvezno ligo, iz obliakov pa začela padati, sprva tihno, mehko, potem pa vedno bolj in bolj... »Pa kaj ti moti, »podzemski krti« so svoj cilj dosegli. Smučarji se veselo obilnih pošilk snega, nogometaši pa pospravljajo svoje tekvizite in se selijo v telovadnice — ali tudi za zapacke... Ne, še nismo zaključili... še v Ljubljani so hoteli klubovati. Zilavi zeleničarji so se spustili v borbo z naravo, na pomoč pa so poklicali nogometaše iz Zagreba, da preizkusijo »kondicijo«. Sredi snežnega metea se je dvaldvajset mladih fantov podilo za žogo, ki pa jih ni hotela posebno ubogati. Kot bi vedela, da ni več »zdravo« pesati po snegu. Sredi belega četverkotnika skače trindvajset mladeničev — slednji med njimi je bil kulturnik Tonček, ki je svoje glaslike ta dan uporabjal za pisanje, pa ni imel težkega dela, saj so bili zgojibrarji precej ubogljivi, pomagala pa sta mu, sprehajajo se ob beli plovski, podjetni Emil in sioki Boko, manjše zdaj z zastavico, zdaj z »marlove«...»

Pa se je končala zadnja nogometna borba v Ljubljani in tudi v naši ožji domovini... Sneg pa je padal še in še... z njim so začele prihajati mrzle sape, prinasačjo nove vesti, nogomet pa je zamiral pod debelo snežno plastjo. Začelo se je pravo, pravcato zimsko spanje... Tam, kjer so bila nekdanj igrišča, so zdaj snežne poljane, kjer je tekla »zeleznica«, ni bilo sledu, ljudje pa so začeli tekmovali v hoji na dolge proge. Čudno, se krul se je spremenil — pa ne po belini, le »voda v prahu« je povzročila čuden kemični proces: krul je postopen. Vse to je naredil tako težko pričakovani sneg... Da, debela plast snega se je razprostirala čez in čez, marsikomu je vzela sapo, ta ali oni je omagal za vselej — med njimi tudi druga zvezna liga. S snegom je umrl profesionalizem, sneg je pokopal 16 drugoligašev, med njimi pa tudi naše vseh tistih, ki so se tako zagrizeno borili, da bi prišli med zvezne. »Krti« so se naveličali sonca... zarili se se nazaj v rove da pokajočaj pomladi, ta čas pa bodo kopali čeno zlato... Pa kaj hoče, naš nogomet je letos zašel veliki smog, težko ga bomo izkopali, daleč so še pomladne sapice, čeprav je videti tu in tam bele zvončke, ki pa še nobenja zvončika veselja nima, jih Oh, nesreče, kakšna je ta sneg, ta zima, mi mrzli Kranjci smo res samo še za smučarje, za nogomet pa najbrže ne... vsaj tako pravijo nekateri. Ko pa bodo našo deželo spet zavlele pomladanske sapice in bojno zvonje zavrteli prvenstveno krolo z žogo — bomo spet poizkusili slovo z nogometu — na čelu z Odredom in Rudarjem — pa kar sami med seboj... —čič.

Stefan, Kos Leon, ki je spričo razbremenitve v službi zopet prišel s treningom in ki ga bomo zopet kmalu videli v ringu. Vilhar Savo, Mencil, Azman Zovane, Presern Peter in Seremet. Dosedanje uspehi pomladene ekipe so zelo zadovoljivi. Mednarodni uspehi, ki jih je dosegel Triglav v zadnjih srečanjih, pa so le dokaz, da klub napreduje, da je delo vodstva pravilno ter bo z uvajanjem boksarskih šol klub pridobil na kvaliteti in na množičnosti.

Drugo društvo v Ljubljani SSD Zeleničar se je zaenkrat omejilo na treninge in vzgaja naraščaj, katerega pa bo tudi prej ko slej moral poslati v ring. Upamo pa, da bodo z angažiranim trenerja pridobili na kvaliteti.

V Mariboru se je tekom lanskega leta boks prav lepo razvijal. Posebno SSD Zeleničar je vložil mnogo truda in denarnih sredstev, da je dvignil kvaliteto svoje ekipe, ki je imela že

Trener »Triglav«, predvojni državni reprezentant Baloh Evtstahij in eden njegovih najbolj talentiranih mladih učencev Seremet

lepe uspehe. S pritegnitvijo profesionalnega trenerja je dosegel vzpon v pogledu množičnosti in že v kratkem času je bilo opaziti tudi kvalitativni dvig. Od mladih boksarjev, ki so se v zadnjem času izkazali, bi bilo omeniti Zurmana, ki je znatno napredoval in je danes poleg Kosa eden najboljših bantamašev ter še mnogo obeta. Sibila je sicer še malo nastopal, vendar pa je pokazal talent in veliko poštvalnost. Dolenc se dobro razvija in bo kmalu steber prve ekipe. Tomazič je soliden boksar in oster napadalec, če bo izpopolnil obrambo, lahko postane odlični tekmovalce, ki bo tudi izven meja naše Republik dosegal pomembne uspehe. Mladiki Tihole mora tudi izboljšati obrambo in bo kar dober zaključni tekmovalce svoje ekipe. Od starejših tekmovalcev je treba posebno omeniti Jezernika Stanika, ki je danes najboljši tekmovalce v Sloveniji. Odkljujeja ga izredna borbenost in poštvalnost. Spričo odlične telesne konstitucije in pametnega boksanja ima vse pogoje, da se razvije v zveznega tekmovalca. To je boksar, ki ima dva pogoja, katerih nimajo vsi v takšni meri: on zna udariti pa tudi udarce sprejemati. Kaiser je soliden, trden boksar, ki nikoli ne odpove. Dober boksar bi lahko bil Zohar, vendar boks zelo

lepe uspehe. S pritegnitvijo profesionalnega trenerja je dosegel vzpon v pogledu množičnosti in že v kratkem času je bilo opaziti tudi kvalitativni dvig. Od mladih boksarjev, ki so se v zadnjem času izkazali, bi bilo omeniti Zurmana, ki je znatno napredoval in je danes poleg Kosa eden najboljših bantamašev ter še mnogo obeta. Sibila je sicer še malo nastopal, vendar pa je pokazal talent in veliko poštvalnost. Dolenc se dobro razvija in bo kmalu steber prve ekipe. Tomazič je soliden boksar in oster napadalec, če bo izpopolnil obrambo, lahko postane odlični tekmovalce, ki bo tudi izven meja naše Republik dosegal pomembne uspehe. Mladiki Tihole mora tudi izboljšati obrambo in bo kar dober zaključni tekmovalce svoje ekipe. Od starejših tekmovalcev je treba posebno omeniti Jezernika Stanika, ki je danes najboljši tekmovalce v Sloveniji. Odkljujeja ga izredna borbenost in poštvalnost. Spričo odlične telesne konstitucije in pametnega boksanja ima vse pogoje, da se razvije v zveznega tekmovalca. To je boksar, ki ima dva pogoja, katerih nimajo vsi v takšni meri: on zna udariti pa tudi udarce sprejemati. Kaiser je soliden, trden boksar, ki nikoli ne odpove. Dober boksar bi lahko bil Zohar, vendar boks zelo

lepe uspehe. S pritegnitvijo profesionalnega trenerja je dosegel vzpon v pogledu množičnosti in že v kratkem času je bilo opaziti tudi kvalitativni dvig. Od mladih boksarjev, ki so se v zadnjem času izkazali, bi bilo omeniti Zurmana, ki je znatno napredoval in je danes poleg Kosa eden najboljših bantamašev ter še mnogo obeta. Sibila je sicer še malo nastopal, vendar pa je pokazal talent in veliko poštvalnost. Dolenc se dobro razvija in bo kmalu steber prve ekipe. Tomazič je soliden boksar in oster napadalec, če bo izpopolnil obrambo, lahko postane odlični tekmovalce, ki bo tudi izven meja naše Republik dosegal pomembne uspehe. Mladiki Tihole mora tudi izboljšati obrambo in bo kar dober zaključni tekmovalce svoje ekipe. Od starejših tekmovalcev je treba posebno omeniti Jezernika Stanika, ki je danes najboljši tekmovalce v Sloveniji. Odkljujeja ga izredna borbenost in poštvalnost. Spričo odlične telesne konstitucije in pametnega boksanja ima vse pogoje, da se razvije v zveznega tekmovalca. To je boksar, ki ima dva pogoja, katerih nimajo vsi v takšni meri: on zna udariti pa tudi udarce sprejemati. Kaiser je soliden, trden boksar, ki nikoli ne odpove. Dober boksar bi lahko bil Zohar, vendar boks zelo

lepe uspehe. S pritegnitvijo profesionalnega trenerja je dosegel vzpon v pogledu množičnosti in že v kratkem času je bilo opaziti tudi kvalitativni dvig. Od mladih boksarjev, ki so se v zadnjem času izkazali, bi bilo omeniti Zurmana, ki je znatno napredoval in je danes poleg Kosa eden najboljših bantamašev ter še mnogo obeta. Sibila je sicer še malo nastopal, vendar pa je pokazal talent in veliko poštvalnost. Dolenc se dobro razvija in bo kmalu steber prve ekipe. Tomazič je soliden boksar in oster napadalec, če bo izpopolnil obrambo, lahko postane odlični tekmovalce, ki bo tudi izven meja naše Republik dosegal pomembne uspehe. Mladiki Tihole mora tudi izboljšati obrambo in bo kar dober zaključni tekmovalce svoje ekipe. Od starejših tekmovalcev je treba posebno omeniti Jezernika Stanika, ki je danes najboljši tekmovalce v Sloveniji. Odkljujeja ga izredna borbenost in poštvalnost. Spričo odlične telesne konstitucije in pametnega boksanja ima vse pogoje, da se razvije v zveznega tekmovalca. To je boksar, ki ima dva pogoja, katerih nimajo vsi v takšni meri: on zna udariti pa tudi udarce sprejemati. Kaiser je soliden, trden boksar, ki nikoli ne odpove. Dober boksar bi lahko bil Zohar, vendar boks zelo

„Branikovci“ so razvedrili pionirje

V nedeljo popoldne je teniški klub „Branik“ izvedel svoje že tradicionalno, splošno priljubljeno otroško maskarado. Otroci so se že tedne veselili na to prireditev in skrbne mamice so morale pridno pripravljati kostume za svoje ljubljence. Ogromno število otrok in spremljevalcev je napopolnilo dvorano, kjer je pesni učitelj izvedel več uspešnih plesnih nastopov naših najmlajših. Mask je kar mrgolelo, bile so zelo lepe in posrečene. V pestri množici so se veselo vrteli Japonke, Rdeče kapice, modrijaši in korvniksi, kuharčki, dimnikarji, vitezi, vile, ciganke, pajaci, snežinke, palčki, Kokzi, Turki, zamorci, slikarji, žokeji, kovboji, razni vojaki, lift-boji, plesalke, različne narodne noše itd. Res lepa in izredno živahna silka. Stric „Tedy“ je poskrbel za sladakomni sneg, vodil je »oranžni slalom« in skrbel za veselo razpoloženje. Skoro brez odmorov je marljivo igrala godba Branika.

Tako so tenišarji pripravili nepozabno zabavo našim malčkom — za sebe pa pridobili nekaj sredstev za nabavo potrebnih rekvizitov za mlade tekmovalce. Za konkurenco mask je bilo 25 letnih nagrad — prvo mesto pa je osvojila srčkana Japonka Melanija Mihoriko. E. B.

Pionirji na smučeh

Po pionirskih tekmah v mestnem parku je SK Zeleničar v glavnem za nadaljnje z dnevanja brega Drave izvedel na svojem stadionu ob Tržaški cesti tekme v smučskih tekih. Skupno je nastopilo 19 tekmovalcev. Na ponovnem tekmovalstvu

netočno in dela večkrat velike preskrbe, kar mu seveda lahko škoduje. Zeleničarjev lokalni rival BRANIK je lani nekoliko padel v kvaliteti. Morda je vzrok temu nesoglasje v odboru; vendar bo sedaj novi odbor lahko ta nesoglasja opravil in je upati, da bo delo poživljeno. Od mladih tekmovalcev so pokazali največ znanja Smit, Macur in Djurovič, ki zelo mnogo obeta. Je hier, ima dober refleks, udarci so mu čisti in zelo močni. Starejši tekmovalci Grošeta, Kovarčič in Zega so trdna opora ekipe. Mariborski boksarji imajo lepo bodočnost pred seboj. Lokalna rivaliteta bo koristna razvoju boksa v našem obmejnem mestu. Skoda pa je, da sta oba rivala v zadnjem času začela posagati po boksarjih iz južnih delov naše države; upov, ki sta ga imela s pritegnitvijo teh boksarjev, nista dosegla, mnogokrat pa sta bila celo bridko razočarana. Zato je bolje vzgajati svoj naraščaj, počakati na kvaliteto leto dni ali morda celo dve, pa je potem ekipa bolj homogena, brez vplivov tujih trenerjev in vzgojena v pravem duhu, ter vdana svojememu društvu do skrajnosti.

RUDAR iz Trbovelj je preživel nekaj časa krizo. Z odhodom Borušaka, ki je bil iniciator vsega življenja, so treningi popustili na intenzivnosti. Sedaj je tudi v tem pogledu boljše: novi trener je prevzel skrb nad ekipo. V zadnjem nastopu v Ljubljani smo že lahko ugotovili, da se bo Rudar zopet dvignil in postavil kar dobro ekipo; nadarjeni Stošički, dober tehničar Vukovič, udarni Gorenjc in umirjeni Sefer bodo tvorili stalni kader ekipe. Z mladimi močmi izpopolnjena ekipa pa bo kar dovolj močna za republiške nastope.

V Kranju je SSD »SKRRA« zopet osnovala sekcijo za boks. Pod vodstvom trenerja Vidica se bodo Kranjčani začeli pripravljati za nastope. Mnogo obeta mladi Zovekelj, ki bo pod dobrim vodstvom lepo napredoval.

Na Jesenicah je prevzel treninge društva »Jože Gregorič« stari internacionalc Zupana. Spričo velikega zanimanja, ki vlada za boks na Jesenicah in tradicije (pred vojno so imele Jesenice ekipo, ki je bila ena najboljših v državi: Baloh, Azman, Pristov, Zupan, Razinger so bili stebri ekipe) je mnogo upanja, da bo kmalu možno računati z močno ekipo kovarjev.

»GOZDAR« v Bohinjski Bistrici je tudi osnoval ekipo, katero uri bivši tržaški boksarski prvak. Zanimanje med lesnimi delavci je za boksa veliko in je računati, da bo v teku dveh mesecev ekipa že pričela z aktivnim nastopanjem.

V Brežicah in Novem mestu sta vojaška garnizona osnovala ekipo, ki sta solidni in ki sta že imeli prve nastope. Tudi ti dve ekipi bosta mnogo pripomogli do poživljenja boksarskega življenja v Sloveniji.

SSD »PROLETAREC« v Zagorju in SSD »PREDILEC« v Litiji se borita z osnovnimi težavami: nima dvorane za vebanje in trenerja; je zaradi tega nadaljnji razvoj precej otežkočen. Imajo pa v svojih vrstah nekaj nadarjenih mladincev, ki jih je škoda zanemariti.

V bodočem poslovnem letu bo Boksarska zveza Slovenije skušala z dobrimi prireditvami dvigniti kakovost tekmovalnih kadrov. V posebnem tečaju bodo kandidati za olimpijske igre (komisija je doslej imenovala za kandidate naslednje tekmovalce: Kosa, Vilharja in Azmana od »Triglav«, Jezernika in Tomaziča od mariborskega »Zeleničarja« in Simnovca iz Ljubljane) predelali vse trening, ki ga je predpisala Boksarska zveza Jugoslavije ter dobro pripravljene nastopili na državnem prvenstvu.

Zveza bo priredila 1. maja tradicionalni dvoboj Slovenija: Hrvatska, uveda tekmovalne prve in druge slovenske lige, izvedla kvalitativno, republiško prvenstvo in več medsternih in mednarodnih prijateljskih srečanj. Na sporedu je srečanje Ljubljana: Trst, Ljubljana: Beljak, Ljubljana: Maribor in Maribor: Gorica.

Vsa društva bodo posvetila posebno skrb vzgoji mladine ter vezbala novice, da bodo na ta način lahko novice kadri nastopili v ringu in zamenjali odsluženih veterane. Le s sistematičnim treningom in z mnogo dobre volje in poštvalnosti bo možno doseči večje uspehe in se plasirati v prve vrste jugoslovanskih boksarjev. Z organizacijo kvalitetnih prireditev pa bo tudi povečano zanimanje med navdušenimi pristaši boksa ter s tem dana družtvom možnost razmaha v finančnem in materialnem poslovanju.

Telovadci so imeli smučarske tekme

Za dva dni se je TD »Partizane« Maribor I. preselilo na Pohorje, kjer je izvedlo tekmovalne v veselaletno. Prva tekma je bila 500 m dolga, progi s 100 metrov višinske razlike in 15 vrstni zmagal znani vrhunski tekmovalce Oman Franjo z 33,5 sek. pred Maševro Vladotom in Strunom Ljubotom. Mladinci in mladinke so imeli 250 m dolgo progo s 60 m višinske razlike in 6 vrstni. Najboljši mladinec je bil Lapajne Saša s 25,4 pred svojim bratom Vojtom 21 in Alešem Mrzelom 28,00. Med mladinkami je osvojila prvo mesto Pernat Anka (28,0) pred Centin Lidijo (26,9) in Kenda Cirilo (27,4). Organizacija tekmovalja je bila zadovoljiva.

Vsem naročnikom sporočamo, da bomo v začetku prihodnjega meseca priložili »Poletno« pololetno in istočasno tudi sporočili novo celoletna naročilno za l. 1952. 10 NZS.

